

Księga Ezechiela

Rozdział 19

1. A ty weźmi żałośny płacz nad książętą Izrael, **2.** i rzeczesz: Czemu matka twoja lwica między lwy legła, w pośrodku lwiat wychowała szczenięta swoje? **3.** I wypuściła jednego ze lwiat swoich, i zstał się lwem, i nauczył się chwytać obłowu, i człowieka jeść. **4.** I usłyszeli o nim narodowie a nie bez ran swoich pojмали go, i przywiedli go w łańcuchach do ziemie Egipskiej. **5.** Która obaczywszy, iż zaniemogła a zginęła nadzieja jej, wzięła jednego ze lwiat swoich, lwem go uczyniła. **6.** Który chodził między lwami i zstał się lwem, i nauczył się łapać obłowu, i ludzie pożerać, **7.** nauczył się wdowy czynić a miasta ich w pustynie obracać i spustoszona jest ziemia i napełnienie jej od głosu ryku jego, **8.** I zeszli się przeciw jemu narodowie zewsząd z krain i zarzucili nań sieć swoją, w ranach ich poimany jest. **9.** I wsadzili go w klatkę, w łańcuchach przywiedli go do króla Babilońskiego, i wpuścili go do ciemnice, aby nie było słyszeć więcej głosu jego na górach Izraelskich. **10.** Matka twoja jako winnica we krwi twojej przy wodzie nasadzona, owoce jej i gałęzie jej urosły od wód mnogich. **11.** I były u niej laski mocne na sceptry panujących, i podniósł się wzrost jej między gałęziami, i obaczyła wysokość swą w mnóstwie latorośli swych. **12.** I wyrwana jest w gniewie i na ziemię porzucona, a wiatr pałacy wysuszył owoc jego, powiędły i poschły różgi mocy jego, ogień ją pożarł. **13.** A teraz przesadzona jest na puszcza w ziemi bezdrożnej i pragnącej. **14.** I wyszedł ogień z różgi gałęzi jej, który owoc jej pożarł, nie było na niej różgi mocnej ani sceptru panujących. Żałośny płacz jest i będzie żałośnym płaczem.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.